

Arrest

nr. 294 258 van 18 september 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X en X,
Beiden handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 13 februari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 13 april 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 24 april 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op (...) september 2011, en die in het kader van huidig beroep wettelijk vertegenwoordigd wordt door zijn ouders, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 24 februari 2019 samen met zijn ouders.

1.2. Op 7 maart 2019 dienden verzoekers ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ook in naam van verzoeker als hun minderjarig kind werd ingediend.

In het kader van dit verzoek nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op 20 februari 2020 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen die beslissingen werd beroep ingediend.

Op 28 januari 2021 besloot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in zijn arrest nr. 248 317 eveneens tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad oordeelde in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekers ouders geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade.

1.3. Verzoekers ouders dienden twee weken later een volgend, tweede verzoek om internationale bescherming in -op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoeker als het hen vergezellend minderjarig kind ingediend-, verzoeken die bij beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk werden verklaard, bij gebrek aan nieuwe feiten of elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 of artikel 48/4 van diezelfde wet. Hun beroep tegen die beslissingen werd verworpen bij arrest van de Raad nr. 270 441 van 25 maart 2022.

1.4. Op 4 april 2022, minder dan anderhalve week later dus na voormeld arrest, dienden verzoekers ouders een derde verzoek om internationale bescherming in, opnieuw mede namens verzoeker als het hen hier in België vergezellend kind ingediend op basis van het in artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet opgenomen vermoeden. Die verzoeken werden wederom niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS bij beslissingen van 25 augustus 2022, bij gebrek aan nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor internationale bescherming. Verzoekers ouders gingen niet in beroep tegen die beslissingen waardoor deze definitief zijn geworden en als vaststaand dienen te worden beschouwd.

1.5. Op 19 september 2022, een drietal weken later na voormeld arrest, werd voor verzoeker, op dat ogenblik elf jaar oud, een eerste verzoek om internationale bescherming in eigen naam ingediend.

1.5.1. Nadat een vragenlijst werd ingevuld, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) op 9 november 2022 overgemaakt aan het CGVS. Daar vond op 10 januari 2023 een persoonlijk onderhoud plaats met verzoeker.

1.5.2. Op 31 januari 2023 nam de commissaris-generaal in het kader van dat verzoek een beslissing 'niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)'.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op 23 september 2011 geboren in San Salvador in El Salvador. Daar woonde je tot je vertrek uit het land samen met je moeder A.(...) L.(...) d.(...) C.(...) (DVZ xx, CGVS xxx) en je vader W.(...) S.(...) S.(...) (DVZ xx, CGVS xxx). Je hebt een broer en een zus. Je broer D.(...) D.(...) S.(...) H.(...) (DVZ xx, CGVS xxx) en je zus Y.(...) E.(...) S.(...) H.(...) (DVZ xx, CGVS xxx) zijn wat ouder en zijn al langer in België. Ze zijn hier sinds 13 juni 2018 en 25 februari 2019 erkend als vluchteling. Je halfzussen langs vaderszijde E.(...) N.(...) S.(...) C.(...) (DVZ xx, CGVS xxx) en A.(...) S.(...) S.(...) C.(...) (DVZ xx, CGVS xxx) reisden in september 2022 naar België en dienden samen met jou op 19 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 7 maart 2019 dienden je ouders in België een eerste verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Je ouders verlieten El Salvador omwille van problemen met de bende 18. Voor dit verzoek werd op 21 februari 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen. Je ouders dienden beroep in tegen deze beslissing voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en op 28 januari 2021 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS. Jouw ouders gingen niet in cassatieberoep tegen deze beslissing. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, § 1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 11 februari 2021 diende je ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd op 23 september 2021 niet-ontvankelijk verklaard. Je ouders dienden ook tegen deze beslissing beroep in bij de RvV. Op 25 maart 2022 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS. Op 4 april 2022 dienden je ouders een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 25 augustus 2022 werd ook dit verzoek niet-ontvankelijk verklaard. Je ouders gingen niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 19 september 2022 diende jij in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek vermeld je dat je El Salvador verlaten hebt omwille van de problemen van je ouders. Daarnaast zeg je ook dat het er gevaarlijk is door de aanwezigheid van bendes en politiemannen die op pad gaan en dat kinderen soms worden meegenomen.

Ter staving van je verzoek leg je volgende stukken neer: je internationaal paspoort en een getuigenis van criminoloog Ellen Van Damme die zich uitspreekt over je verzoek om internationale bescherming en de situatie in El Salvador.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het CGVS op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het CGVS steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, § 3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en uit jouw verklaringen op het CGVS dat jouw verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun voorgaande verzoeken waarvoor de beslissing definitief is. De door jou ingeroepen asielmotieven zijn in wezen identiek aan degene die je ouders reeds naar voren hebben gebracht in het kader van hun verzoek om internationale bescherming. Jouw ouders hebben de door jou ingeroepen vrees dat jullie gezin in El Salvador problemen had met de bende 18 in zijn geheel aangehaald (CGVS 1913611, p. 9-11; CGVS 1913476, p. 11-13). Het CGVS oordeelde in het eerste verzoek van jouw vader en moeder dat aan deze vrees geen geloof kan worden gehecht aangezien de ingeroepen feiten ongeloofwaardig werden bevonden. Deze conclusie werd bovendien in beroep bevestigd door de RvV, waardoor deze beoordeling vast komt te staan. Het tweede en derde verzoek om internationale bescherming van je ouders werd niet-ontvankelijk verklaard omdat er geen elementen werden aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 18/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 18/4 in aanmerking komen.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie die je aanhaalt wordt vastgesteld dat het niet volstaat te verwijzen naar een algemene situatie om een persoonlijke vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Hieruit kan dan ook geen nood aan bescherming worden afgeleid.

Je paspoort bevestigt je identiteit, die momenteel door het CGVS niet betwist wordt.

Met het document van criminoloog EVD werd rekening gehouden, maar het kan aan de inhoud van uw beslissing niets veranderen. De problemen die in het document worden aangehaald werden uitgebreid behandeld in de verzoeken om internationale bescherming van je ouders, hieruit kon echter geen nood aan bescherming in hoofd van je familie worden afgeleid.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat je louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Je hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M.

t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop je je beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.situationsecuritaire20220704.pdf>) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Hij citeert die wetsartikelen ten dele en benadrukt vervolgens dat hij vreest voor het bendegeweld in El Salvador. Hij merkt op dat het er gevaarlijk is door de aanwezigheid van bendes en politiemannen die op pad gaan en waarbij kinderen soms worden meegenomen.

Vervolgens verwijst hij naar landeninformatie, die hij aanduidt als "COI Focus, El Salvador, Veiligheidssituatie, van 12 oktober 2020", waarbij hij toelicht: "Hieruit blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse wijdverspreid en bijzonder ernstig waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld. Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld zoals, onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechten-verdedigers, gemeenschapsleiders, advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen. Ook kinderen en jongeren in specifieke omstandigheden, bv. wanneer zij afkomstig zijn van wijken waar bendes opereren, of met een specifiek profiel behoeven een verhoogde aandacht." Vervolgens verwijst verzoeker naar en citeert hij uit informatie die hij omschrijft als "Home Office, Country Policy and Information Note El Salvador: Fear of gangs, january 2021".

Verder werpt verzoeker op dat ondanks het feit dat hij verschillende documenten heeft overhandigd aan het CGVS om zijn asielrelaas kracht bij te zetten, het CGVS in zijn beslissing slechts als volgt antwoordt waarbij hij het motief uit de bestreden beslissing citeert inzake het door hem neergelegde document van een criminologe. Verzoeker verwijst in dit verband naar het arrest Singh e.a. van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM). Hij voegt eraan toe dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen herhaaldelijk in talloze arresten dit arrest van het EHRM heeft gevolgd en verwijst, puur exemplatief zo luidt het, naar enkele arresten van de Raad.

Verzoeker herhaalt vervolgens een deel van de motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot de situatie van Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland, en antwoordt hierop door te verwijzen naar en te citeren uit informatie die hij aanduidt als "Home Office, Country Policy and Information Note El Salvador: Fear of gangs, january 2021".

Ondergeschikt, zo luidt het verzoekschrift voorts, benadrukt verzoeker dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Volgens verzoeker blijkt uit talloze rapporten dat in El Salvador de macht in handen is van de bendes die grote delen van het openbaar leven reguleren zodat straffeloosheid en criminaliteit de norm zijn en wordt in de rapporten zelfs vermeld dat het bestuur samenwerkt met de bendes.

Hij verwijst als voorbeeld naar de volgende rapporten, die hij omschrijft als:

- *"Nansen Note – 2021/2 "El Salvador – Internationale bescherming overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag", p. 54-56*
- *"artikel uit The Guardian"* (met weblink)
- *"artikel uit Foreign Policy"* (met weblink)
- *"Rapporten van het HRW"* (met weblink)

3. Beoordeling

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2. De bestreden beslissing is gesteund op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *"de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten"*.

De Raad wijst erop dat verzoekers ouders reeds driemaal om internationale bescherming in België hebben verzocht, verzoeken die op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoeker als het hen vergezellende minderjarig kind werden ingediend en waarvoor definitieve beslissingen werden genomen. De Raad verwijst voor wat betreft die verzoeken en de arresten die in het kader hiervan werden geveld naar het hogervermelde onder punt 1.2. t.e.m. 1.4.

3.3. In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *"De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen."* (*Parl.St.* Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Deze "eigen feiten" in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk "nieuwe elementen of feiten" te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet ("Practical Guide on Subsequent Applications" van december 2021 van EASO, p. 44).

3.4. De Raad stelt in navolging van het CGVS vast dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen in de zin van voormelde bepaling.

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat huidig verzoek van verzoeker om internationale bescherming volledig dan wel grotendeels steunt op dezelfde gronden die verzoekers ouders eerder aanhaalden in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming. Zo verklaarde verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS: *" (...) Ik vertrok uit ES omdat mijn mama en mijn papa verschillende problemen kenden. Ook omdat het buiten gevaarlijk was door de bendes, de politiemannen en ok door de patrouillewagens die verschillende keren op pad waren"* (NPO, p. 5). Gevraagd of hij iets

weet over de problemen die zijn ouders hadden, antwoordde hij ontkennend: “Nee”. Toen hem vervolgens de vraag werd gesteld of hij zelf ooit problemen heeft gehad in El Salvador, antwoordde hij opnieuw ontkennend met “Nee”. Wanneer later tijdens het gehoor de protection officer aangaf dat als hij het goed begreep zij vertrokken zijn door de problemen van zijn ouders, bevestigde hij dit: “Ja” (NPO, p. 5).

De problemen van verzoekers ouders, en de vrees die zij in hun hoofd en in hoofd van hun gezin waaronder verzoeker als hun minderjarig kind uitspraken, werden reeds onderzocht en beoordeeld in het kader van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers ouders.

De Raad herhaalt en benadrukt dat die verzoeken dus eveneens mee in naam van verzoeker, hun minderjarig kind, werden ingediend en benadrukt dat hierbij rekening werd gehouden met de door verzoekers ouders uitgesproken vrees voor hun kind(eren) in en bij terugkeer naar hun land van herkomst El Salvador. De beslissingen die in het kader van die drie verzoeken om internationale bescherming werden genomen, waarbij werd vastgesteld dat zij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maken, zijn definitief. Huidig verzoek om internationale bescherming in naam van hun kind en huidige beroepsprocedure kan niet worden aangewend als vorm van beroep tegen de in het kader van die drie voorafgaande verzoeken gedane beoordelingen.

Waar thans in het verzoekschrift het bendegeweld in El Salvador wordt benadrukt, met verwijzing naar landeninformatie wordt gesteld dat het in hun land gevaarlijk is omwille van de aanwezigheid van bendes en politiemannen die op pad gaan en waarbij kinderen soms worden meegenomen, en de vrees wordt benadrukt dat verzoeker bij terugkeer zou worden gerekruteerd door een bende/bendes, volstaat het erop te wijzen dat die feiten/elementen reeds veelvuldig en herhaaldelijk door verzoekers ouders werden aangehaald in het kader van hun opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming. Er werd met die elementen reeds terdege rekening gehouden en over geoordeeld in het kader van die verzoeken om internationale bescherming, die dus eveneens mede in naam van verzoeker werden ingediend en gevoerd en waarvoor de beslissingen dus definitief zijn. De Raad wijst erop dat hetgeen over die en andere door de ouders van verzoekers ingeroepen motieven, argumenten en elementen werd geoordeeld uitvoerig kan worden teruggevonden en nagelezen in de hogervermelde arresten van de Raad in het kader van de eerste twee verzoeken en in de beslissingen niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) in het kader van het derde en laatste verzoek om internationale bescherming genomen.

Zo werd, zo licht de Raad (ten overvloede) toe, in het kader van het eerste verzoek van verzoekers ouders o.a. geoordeeld dat zij niet *in concreto* aannemelijk maken dat hun zoon W.A., thans verzoeker, het risico loopt om te worden gerekruteerd door bendes en dat wat betreft de vrees die zij aanhaalden voor hun minderjarige zoon (thans verzoeker) het louter aanhalen van een algemeen gevaar in El Salvador, zoals potentiële rekrutering door een bende of ontvoering, niet volstaat om een persoonlijke vrees of risico aan te tonen (arrest nr. 248 317 van 28 januari 2021). In het kader van hun volgend verzoek oordeelde de Raad onder meer dat *“Waar verzoekers hun vrees herhalen dat hun zoon gerekruteerd zal worden, herhalen zij slechts hun eerdere verklaringen. Reeds in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming werd geoordeeld dat zij niet in concreto aannemelijk konden maken dat hun zoon W.A. het risico loopt om te worden gerekruteerd door bendes.”* (arrest nr. 270 441 van 25 maart 2022).

Waar in het verzoekschrift informatie over het bendegeweld en rekruteringen door bendes in El Salvador wordt aangehaald, onderstreept de Raad dat dit reeds door verzoekers ouders in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming werd aangehaald, en herhaalt de Raad hetgeen hij hierover in het kader van hun tweede verzoek heeft opgemerkt: *“Het volstaat overigens niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene situatie en landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet in concreto worden aangetoond. Verzoekers slagen hier niet in.”* In de door verzoeker thans bijgebrachte landeninformatie wordt op enkele potentiële risicoprofielen gewezen, doch verzoeker laat geheel na die info op zijn eigen persoonlijke situatie te betrekken. Hij maakt op generlei wijze, laat staan *in concreto* aannemelijk zo'n profiel te hebben en toont met een louter algemene verwijzing naar algemene landeninformatie niet aan persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging te koesteren of bij terugkeer naar El Salvador een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade. Het volstaat niet om op algemene wijze naar algemene landeninformatie te verwijzen om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken, doch dit dient *in concreto* te worden aangetoond waar verzoeker evenwel, door louter naar een algemene situatie en algemene informatie te verwijzen, in gebreke blijft.

Bij hun tweede verzoek om internationale bescherming hebben verzoekers ouders reeds een brief van een criminologe van het 'Leuven Institute of Criminology' bijgebracht, waarover toen werd geoordeeld: *"De analyse van de criminologe en meerbepaald de conclusie dat de bende uw zoontje (...) zal viseren omwille van het vertrek van (...), is gebaseerd op hetgeen u haar zelf hebt verteld over uw persoonlijke situatie. Dit attest kan dan ook de eerdere beoordeling niet ombuigen"* (RvV 25 maart 2022, nr. 270 441). Zoals door het CGVS wordt aangegeven en uit de bestreden beslissing blijkt, wordt met die in het kader van huidige procedure neergelegde brief -waarvan wordt vermoed, doch waarbij niet kan worden nagegaan of het om diezelfde brief gaat die dus al eerder door de ouders werd neergelegd- rekening gehouden, en wordt hierover op pertinente wijze in de bestreden beslissing vastgesteld en geoordeeld: *"Met het document van criminoloog EVD werd rekening gehouden, maar het kan aan de inhoud van uw beslissing niets veranderen. De problemen die in het document worden aangehaald werden uitgebreid behandeld in de verzoeken om internationale bescherming van je ouders, hieruit kon echter geen nood aan bescherming in hoofde van je familie worden afgeleid"*. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen concreet en dienstig argument bij dat op die vaststelling een ander licht kan werpen.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus *"El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire"* van 13 juli 2021, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven. Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds bende problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Het Human Rights Watch-rapport van februari 2020, dat de situatie betreft van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten, heeft voornamelijk betrekking op personen die zijn gevlucht voor het bendegeweld en dus reeds voor hun vertrek door de bendes werden gevisieerd. Hieruit blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer. Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt duidelijk dat een vertrek uit El Salvador omwille van bendegerelateerde problemen een risicoverhogende en -verzwarende factor is bij terugkeer naar dat land. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel *"certain returnees from abroad"* problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel *"depending on the particular circumstances of their case"* (p. 32). Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar algemene informatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoeker slaagt hier niet in nu zijn beweerde problemen met de bendeleden van bende 18 niet geloofwaardig blijken. Er wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat verzoeker voor zijn vertrek uit El Salvador reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stonden van de bendeleden, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker El Salvador verliet omwille van bendegerelateerde problemen, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bendegerelateerd probleem een risico zou lopen om opnieuw te worden gevisieerd door bendeleden. Het feit dat hij een periode in België heeft verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. De Raad betwist niet dat verzoeker bij zijn terugkeer te maken kan krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld. In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een bijzonder risico op afpersing kunnen lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers verblijf in België voor de duur van de asielpprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als een persoon die in het buitenland heeft verbleven. Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat hij na een verblijf in het buitenland als welvarend zou kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de

Vreemdelingenwet. Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoeker bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zal worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu zijn beweerde problemen met bende 18 niet geloofwaardig worden geacht. Het geheel van zijn individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de objectieve landeninformatie, laat niet toe te besluiten dat verzoeker ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en moeten terugkeren naar zijn land van herkomst. De door verzoeker toegevoegde informatie kan verder niet dienstig in rekening worden gebracht ter staving van zijn vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade, gelet op wat voorafgaat.

Wat betreft de verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in El Salvador, waar zoals in het verzoekschrift wordt opgemerkt de georganiseerde misdaad erg actief is en bendes erg actief zijn en verantwoordelijk zijn voor het merendeel van de criminaliteit die er plaatsvindt, heeft de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat het niet volstaat om te verwijzen naar een algemene situatie om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade (in de zin van artikel 48/4, § 2 a) of b) van de Vreemdelingenwet) aannemelijk te maken. Hieruit kan dan ook geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid. Dit dient immers *in concreto* te worden aangetoond, waar verzoeker echter in gebreke blijft.

In het verzoekschrift wordt de motivering van de bestreden beslissing omtrent de beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet geheel ongemoeid gelaten, minstens wordt geen concrete informatie of argumentatie bijgebracht die een ander licht kan werpen op hetgeen de commissaris-generaal hierover motiveert, waarbij deze o.a. en terecht vaststelt dat *“Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet”*. De Raad herhaalt dat, zoals eerder in voormelde arresten in het kader van de eerste twee verzoeken van verzoekers ouders werd opgemerkt, bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing is.

Waar verzoeker verwijst naar het arrest Singh tegen België van 2 oktober 2012 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, merkt de Raad op dat dit arrest er op wijst dat de nationale asielinstanties de plicht hebben de door de verzoeker bijgebrachte documenten te onderzoeken om zo meer zekerheid te verkrijgen over het al dan niet bestaan van een risico te worden blootgesteld aan een in artikel 3 van het EVRM verboden handeling voor de betrokkene in zijn land van herkomst. Dit is *in casu* gebeurd. De verwijzing in dit verband naar rechtspraak van het EHRM is derhalve niet dienstig.

4. Gelet op het voorgaande wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker en dient het beroep te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,
dhr. M. DENYS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS